

18/54

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 6 december 2018 door mr. A. Hofman, advocaat, namens de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 6 december 2018;
- het verweerschrift d.d. 8 januari 2019;
- de brief d.d. 31 januari 2019 van de secretaris van het College aan mr. Hofman, waarin zij hem vraagt in zijn repliek de vraag te beantwoorden op welke grond(en) hij meent dat verweerder beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van artikel 1.1 van de Beroepscode 2015;
- de repliek d.d. 8 februari 2019;
- de brief d.d. 22 februari 2019 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij verzoekt in zijn dupliek aan te geven waaruit zijn bemoeienissen met de casus waarop de klacht betrekking heeft hebben bestaan;
- de dupliek d.d. 19 maart 2019;
- de brief d.d. 9 april 2019 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij hem om nadere informatie vraagt;
- de aanvulling op de dupliek d.d. 23 april 2019;
- de brieven d.d. 2 mei 2019 van de secretaris van het College aan partijen, waarin hen wordt meegedeeld dat het College de zaak op stukken zal behandelen ter zitting van 15 mei 2019;
- de brief d.d. 9 mei 2019, ingekomen op 14 mei 2019, van mr. Hofman, waarin hij procedurele bezwaren naar voren brengt;
- de tussenbeslissing van het College van 15 mei 2019. Deze beslissing, die op 5 juni 2019 naar partijen is gezonden, luidt als volgt:

TUSSENBESLISSING

Tussenuitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 6 december 2018 door mr. A. Hofman, advocaat, namens de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 6 december 2018;
- het verweerschrift d.d. 8 januari 2019;
- de brief d.d. 31 januari 2019 van de secretaris van het College aan mr. Hofman, waarin zij hem vraagt in zijn repliek de vraag te beantwoorden op welke grond(en) hij meent dat verweerder beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van artikel 1.1 van de Beroepscode 2015;
- de repliek d.d. 8 februari 2019;
- de brief d.d. 22 februari 2019 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij verzoekt in zijn dupliek aan te geven waaruit zijn bemoeienissen met de casus waarop de klacht betrekking heeft hebben bestaan;

- de dupliek d.d. 19 maart 2019;
- de brief d.d. 9 april 2019 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij hem om nadere informatie vraagt;
- de aanvulling op de dupliek d.d. 23 april 2019;
- de brief d.d. 9 mei 2019, ingekomen op 14 mei 2019, van mr. Hofman, waarin hij procedurele bezwaren naar voren brengt.

De bespreking van deze klachtzaak op basis van de stukken heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 15 mei 2019.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klager is in een juridische procedure verwickeld met mevrouw C, hierna te noemen moeder, met betrekking tot hun minderjarig kind, geboren in 2017.

II 2. Verweerder is eigenaar van Psychologenpraktijk X, hierna te noemen de praktijk.

II 3. Moeder wordt begeleid door een aan de praktijk verbonden psycholoog.

II 4. Mr. Hofman heeft op 27 maart 2018 een brief aan verweerder gezonden met het verzoek de naam van deze psycholoog bekend te maken, aangezien zij volgens klager uitspraken over klagers geestelijke gezondheidstoestand aan derden heeft gedaan zonder dat zij hem ooit heeft onderzocht. Deze uitspraken zouden volgens klager zijn gedaan in een op verzoek van Veilig Thuis gehouden groepsbespreking op 18 april 2017, waaraan de psycholoog heeft deelgenomen. De uitspraken van de psycholoog zijn opgenomen in rapporten van Veilig Thuis en van de Raad voor de Kinderbescherming.

II 4. Verweerder heeft hierop bij brief van 23 april 2018 geantwoord dat de behandelaar van moeder geen contact wenst met klager en om die reden niet bereid is haar personalia bekend te maken.

II 5. Hierop is verdere correspondentie gevolgd tussen verweerder en mr. Hofman.

II 6. Op 17 augustus 2018 heeft mr. Hofman een klacht bij het College van Toezicht ingediend tegen de bewuste psycholoog (zaaknummer 18/34). In zijn klaagschrift heeft mr. Hofman gesteld dat de personalia en overige beroepsmatige gegevens van de psycholoog onbekend zijn, omdat verweerder deze ondanks herhaald verzoek niet heeft willen verstrekken.

II 7. De klacht is doorgezonden aan verweerder, met het verzoek mede te delen om wie het gaat en te melden of deze psycholoog lid van het NIP is, en/of een NIP-registratie heeft.

II 8. Verweerder heeft de naam van de psycholoog niet bekendgemaakt, maar volstaan met de mededeling dat de betrokken psycholoog geen NIP-lid is en geen NIP-registratie heeft.

II 9. Bij brief van 21 november 2018 heeft de secretaris van het College aan mr. Hofman bericht dat, nu de naam van de betreffende psycholoog vooralsnog onbekend blijft, het College de klacht niet in behandeling kan nemen.

II 10. Vervolgens heeft mr. Hofman op 6 december 2018 een klacht ingediend tegen verweerder, eigenaar van de praktijk.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

1. Door ondanks de kenbare belangen van klager te weigeren de naam van de betrokken psycholoog mee te delen, betracht verweerder volgens klager niet de openheid en integriteit die hij op grond van artikel 11 van de Beroepscode 2015 in acht dient te nemen. Ook handelt verweerder onzorgvuldig in de zin van artikel 2 van de Beroepscode 2015, aldus klager.
2. Klager stelt dat verweerder op grond van de artikelen 31 en 32 van de Beroepscode 2015 verantwoordelijk is voor het handelen van de betrokken medewerker, daar deze onder verweerdere directe leiding meewerkt aan de uitvoering van opdrachten. Klager verwijt verweerder dat hij aan zijn hier bedoelde zorgplicht geen gehoor heeft gegeven, maar de onjuiste handelwijze van de betreffende psycholoog blijkens zijn brief van 23 april 2018 juist heeft 'gesauveerd'.
3. Volgens klager heeft verweerder gehandeld in strijd met artikel 38 van de Beroepscode 2015 door niet mee te werken aan de behandeling van de klacht tegen de betreffende psycholoog. Die klacht betreft weliswaar niet verweerder zelf, maar gezien diens verantwoordelijkheid voor de gedragingen van zijn medewerker, dient dit volgens klager op één lijn te worden gesteld.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

V 1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

Het College heeft zich ter zitting van 15 mei 2019 ambtshalve beraden op de vraag of verweerder in deze beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van artikel 1.1 van de Beroepscode 2015, hierna te noemen de code, en of verweerdere handelwijze kan worden getoetst aan de code.

V 2. Ingevolge artikel 2.1.3 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht neemt het College van Toezicht geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening.

Volgens lid 2 van dit artikel wordt een klager geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van betrokkene zoals vastgelegd in de code.

V 3. De definitie van betrokkene in artikel 1.2 van de code, luidt als volgt:

“Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, de collega, student, proefpersoon, et cetera.”

Volgens artikel 1.1 van de code houdt beroepsmatig handelen in: *“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media et cetera.”*

V 4. Het College is van oordeel dat verweerder beroepsmatig heeft gehandeld in de zin van de code. Hij heeft immers op bladzijde 2 van zijn dupliek, waarvan de inhoud als hier herhaald en ingelast wordt beschouwd, een overzicht gegeven van zijn bemoeienissen met de casus waarbij de betreffende medewerker was betrokken.

Deze bemoeienissen hadden onder meer betrekking op de interpretatie van scores op de bij de intake afgenomen vragenlijsten en op het opstellen van een behandelplan.

Ook verweerdere beslissing als directeur van de psychologenpraktijk om de naam van de medewerker tegen wie klager een eerdere klacht indiende niet prijs te geven, beschouwt het College als een handeling die verweerder in zijn hoedanigheid van psycholoog heeft verricht.

Het gaat in deze dan ook om beroepsmatig handelen als psycholoog door verweerder.

V 5. Voorts is het College van oordeel dat klager kan worden gekwalificeerd als betrokkene bij dit beroepsmatig handelen van verweerder.

V 6. Klager is gelet op het vorenstaande ontvankelijk in zijn klacht.

V 7. Ten aanzien van de inhoud van de klacht.

V 8. Het College is ter zitting van 15 mei 2019 tot de conclusie gekomen dat alvorens een uitspraak kan worden gedaan over de inhoud van de klacht, het noodzakelijk is partijen te horen tijdens een mondelinge behandeling.

V 9. Als datum voor de mondelinge behandeling is vastgesteld **woensdag 18 september 2019, om 15.30 uur.**

V 10. Verweerder wordt alsdan tevens in de gelegenheid gesteld om, indien gewenst, te reageren op de brief van mr. Hofman van 9 mei 2019. Het College had verweerder nog niet van deze brief op de hoogte kunnen stellen, nu deze eerst daags voor de zitting is ontvangen.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart klager ontvankelijk in zijn klacht;
- stelt de datum van de mondelinge behandeling van de klacht vast op **woensdag 18 september 2019, om 15.30 uur.**
- bepaalt dat van deze tussenbeslissing eerst hoger beroep mogelijk is gelijktijdig met een eventueel beroep tegen de einduitspraak.

Aldus gewezen op **15 mei 2019**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
 mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
 drs. R. Beer,
 dr. G.T.M. Mooren,
 prof. dr. M.J.M. van Son,
 leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker

- de brieven d.d. 18 juli 2019 van de secretaris van het College aan partijen, waarin hen informatie over de mondelinge behandeling, zoals bepaald in de tussenbeslissing, wordt verstrekt;
- de brief d.d. 19 juli 2019 van verweerder, waarin hij meldt voornemens te zijn niet bij de mondelinge behandeling van de klacht aanwezig te zijn;
- de brief d.d. 15 augustus 2019 van de secretaris van het College aan verweerder, waarin zij hem meedeelt dat het College de aanwezigheid ter zitting van beide partijen noodzakelijk acht en waarin zij verweerder wijst op zijn verplichtingen voortvloeiende uit artikel 38 van de Beroepscode 2015;
- de pleitnota van mr. Hofman, overgelegd ter zitting van 18 september 2019.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 18 september 2019, waarbij klager en verweerder aanwezig waren. Klager werd bijgestaan door mr. Hofman.

II De feiten

Voor een overzicht van de feiten verwijst het College naar de tussenbeslissing. Toegevoegd wordt dat blijkens de verklaring van mr. Hofman ter zitting van 18 september 2019 de omstandigheden thans zodanig zijn gewijzigd dat van een juridische procedure tussen klager en moeder geen sprake meer is. Inmiddels hebben klager en moeder het gezamenlijk ouderlijk gezag over hun zoon en heeft klager intensief en frequent omgang met hem.

III Het standpunt van klager en de klacht

Voor de weergave van de klacht verwijst het College eveneens naar de tussenbeslissing.

IV Het standpunt van verweerder

Ook voor de weergave van het verweer verwijst het College naar de tussenbeslissing.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

V 1. In de tussenbeslissing heeft het College bepaald dat klager ontvankelijk is in zijn klacht.

V 2. Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt het College als volgt.

V 3. De klacht was aanvankelijk gericht tegen de anoniem gebleven behandelend psycholoog van moeder.

Uit de stukken blijkt dat zij (uit verklaringen van verweerder kan worden opgemaakt dat het om een vrouwelijke behandelaar gaat) de volgende uitspraken over klager heeft gedaan:

Tegenover Veilig Thuis (bladzijde 8 rapportage Veilig Thuis):

“Er lijkt een goed besef op gang te komen dat er geen sprake meer kan zijn van een relatie met de vader van .. (de zoon), vanwege het geweld wat heeft plaatsgevonden al vindt .. (moeder) het nog steeds lastig zich negatief over ... (klager) uit te laten.”

Op bladzijde 12 van het rapport van Veilig Thuis staat dat de psycholoog akkoord is gegaan met de weergave van de door haar verstrekte informatie.

Tegenover de Raad voor de Kinderbescherming (bladzijde 8 rapportage Raad voor de Kinderbescherming):

“In de relatie met vader is er veelvuldig over de grenzen van moeder heengegaan.”

En:

“De psycholoog maakt zich op basis van de gesprekken met moeder en de informatie die zij heeft gekregen, zorgen over het functioneren van vader. Het is wenselijk dat er toezicht is op het contact tussen ... (de zoon) en vader.”

Op bladzijde 10 van het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming staat dat de psycholoog akkoord is gegaan met het gebruik van de door haar verstrekte informatie.

V 4. Zoals in de tussenbeslissing vermeld neemt het College de klacht tegen de psycholoog niet in behandeling, omdat deze is gericht tegen iemand van wie de naam niet bekend is.

Verweerder hoeft de naam van de psycholoog niet prijs te geven. Geen verplichting leidt daartoe. Onderdeel 1 van de klacht gaat niet op.

V 5. Klachtonderdeel 2 gaat wel op. Uit het bij dupliek door verweerder gegeven overzicht blijkt dat zijn bemoeienissen met de casus van moeder de volgende waren:

- beoordeling van de hulpvraag van moeder;
- de afweging welke behandelaars in aanmerking kwamen om bij de behandeling van moeder te worden betrokken en dit te accorderen;
- betrokkenheid bij de aanwijzing van de behandelaar van moeder en de accordering daarvan;
- betrokkenheid bij het opstellen van het behandelplan van moeder en dit te accorderen;
- betrokkenheid bij het overleg met de behandelaar over het niet verstrekken van informatie over de behandelaar aan klager en zijn vertegenwoordiger;
- navraag laten doen bij de juridische afdeling van het NIP;
- het voeren van de correspondentie met de advocaat van klager en met het College.

Met betrekking tot de behandeling van moeder was hier derhalve sprake van een behandeling in teamverband, waarbij een gedeelde verantwoordelijkheid gold voor alle te nemen stappen in die behandeling.

Op verweerder, onderdeel uitmakend van dit team, rustte op basis van artikel 31 van de Beroepscode 2015, hierna de code, de medeverantwoordelijkheid voor de kwaliteit van het handelen van dit team.

Verweerder is bovendien verantwoordelijk voor de kwaliteit van het werk van de psycholoog, nu zij onder zijn directe leiding meewerkte aan de uitvoering van de opdracht waarvoor zij zelf de professionele verantwoordelijkheid droeg. Aangenomen dat zij niet aan eigen beroepsethische regels is onderworpen (daaromtrent is niets bekend) had hij haar moeten wijzen op de afgeleide verplichtingen uit de code (artikel 32). Verweerder was op de hoogte van de casus en van de positie van klager. Hij had dan ook zijn medewerker moeten wijzen op de verplichting zich bij haar rapportage te beperken tot haar cliënt (moeder) en geen oordelen of adviezen te geven over klager. En als zij het dan toch nodig had gevonden over klager gegevens te verstrekken had zij zich zo mogelijk moeten beperken tot die gegevens die zij uit eigen waarneming of onderzoek had verkregen; dat die beperking in dit geval niet mogelijk was is niet gebleken. Voor het verstrekken van dergelijke gegevens is bovendien nog eens gerichte, hier ontbrekende, toestemming van de betrokkene nodig. Indien de psycholoog het noodzakelijk had geacht gegevens over klager te verstrekken die zij niet uit eigen waarneming of onderzoek had verkregen, had zij daarin uiterst terughoudend moeten zijn en steeds de bron en relevantie van de gegevens moeten aangeven. Aan geen van die, in artikel 96 van de code vermelde, eisen is hier voldaan.

Het College acht het verweerder aan te rekenen dat hij niet heeft bewaakt dat zijn medewerker dit artikel in acht nam. Verweerder heeft hiermee artikel 32 van de code overtreden.

V 6. Klachtonderdeel 3 gaat niet op. Verweerder heeft meegewerkt aan de behandeling van de klacht voor zover tegen hem gericht en heeft ter zitting geantwoord op de vragen van het College. Hij heeft verklaard uit deze casus lering te hebben getrokken, in die zin dat hij voortaan de in dergelijke rapporten op te nemen tekst vooraf wil lezen en extra zorgvuldig kijkt naar de verwoording in de conceptrapportages van dergelijke instanties.

V 7. Het College komt tot de slotsom dat de klacht deels gegrond is, in die zin dat de klachtonderdelen 1 en 3 ongegrond zijn, en klachtonderdeel 2 gegrond is.

V 8. Het College acht de maatregel van waarschuwing passend.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht deels gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerder.

Aldus gewezen op **18 september 2019**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
drs. R. Beer,
dr. G.T.M. Mooren,
prof. dr. M.J.M. van Son,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker